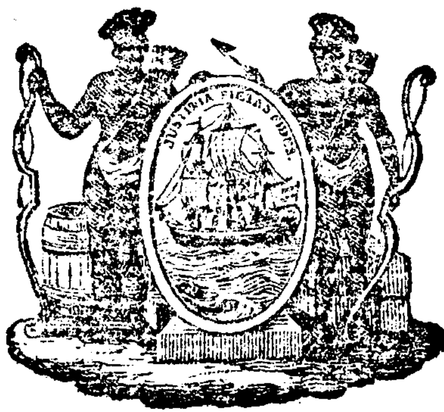
N°. 66. A°. 1835.

WOENSDAG, den 19den AUGUSTUS.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 14 Augustus 1835.*

Alzoo de navolgende personen, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de na te melden Slaven, te weten:

HENDRIK KAMERLING en EVERT JAN WESENHAGEN, in qualiteit als Executeuren Testamentair van den Boedel na wijlen RICHARD VAN REES Az., voor de aan gemelden Boedel in eigendom toebehoorende Slaven, *Louise* en *Rosse*.

PIERRE VONSA, voor de Slavin *Amba*; hem in eigendom toebehoorende.

GESINA RIEOSTAP, weduwe FREDRIK CHRISTIAAN MUNNIKHUIZEN, voor de Slaven *Malitanon* en *Coba*; haar in eigendom toebehoorende.

FRANS van HEIJERHOFF, voor den Slaaf *Fredrik*; hem in eigendom toebehoorende — en

CHRISTOPHER JAMES FARWELL, voor de Slavin *Jeannetta*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de Nederlandsche Couranten tot en met den 21sten Junij 1835.

Frankrijk.

PARIJS, 17 Junij.

In den *Bon Sens* vinden wij een artikel van iemand die met de Spaansche zaken zeer wel schijnt bekend te zijn en zich voor de interventie verklaart. Daarin komen de volgende zinsneden voor:

»De kwestie der Fransche interventie in Spanje is mij voorgekomen door den partijgeest maar vooral door de onkunde in welke men algemeen opzigtens den waren staat des lands verkeert, derwijze te zijn verduisterd, dat ik de begeerte niet heb kunnen weerstaan, om u te dezer zake eenige toelichtingen te doen geworden.

»Twee tegenovergestelde gevoelens hebben zich stelligerwijze tegen de noodzakelijkheid der interventie verklaard.

»Het Ministerie, door zijnen tolk, het *Journal des Débats*, ofschoon al aanstonds zich ter gunste der interventie verklarende, tracht echter te betoogen dat de zegeviering van Don Carlos onmogelijk is. Het is louter bij wijze eener handeling van goede buurschap en om te spoediger gereed te komen, dat wij Spanje zouden binnenrukken. Aldus behoudt men zich het regt en het middel voor, om van gevoelen te veranderen.

»De oppositie verwerpt schier eenparig-lijk de interventie; zij verklaart haar noodeloos, zelfs gevaarlijk voor de zaak der vrijheid. Volgens haar is de oogenblikkelijke zegepraal van Don Carlos slechts de uitkomst van de slapheid en besluiteloosheid van het gouvernement der Regentes. Dat men de constitutie der Cortes weder oplevee, dat men het revolutionair gevoel doe ontwaken, en Spanje zal in zich zelven de middelen vinden om den Carlistischen opstand te dempen. Indien, daarentegen, Frankrijk intervenieert, zal het slechts zijn om eene groote nationale poging te beletten, om voor het *juste-milieu* te propageeren."

Na gezegd te hebben dat de volksmassas rust wenschen, en die zullen aannemen, uit handen van welken overwinnaar ook, vervolgt de correspondent zijne aanmerkingen aldus:

»De volksmassas buiten de zaak stellende, blijft ons over de getalsterkte en de geestkracht te vergelijken der werkdadige en ijverig verknochte partijders der elkander tegenoverstaande meeningen.

»Van den kant van Don Carlos: het gedeelte des volks, hetwelk nog onder den invloed der geestelijkheid ligt, de in hunne privilegiën gekrenkte bevolkingen, de malcontenten uit alle klassen.

»Van den kant der Koningin: de middelstand des volks, de eenige die in Spanje eene constitutionnele regering wenscht, ettelijke edelen met wijsgeerige begrippen, zoo als in 1788 onze adel, of die zich gestreeld gevoelen door de rol, welke zij onder den nieuwen regeringsvorm spelen.

»Van beide kanten lieden, door persoonlijke driften, door bijzonderen haat bestuurd.

»Zoo veel wat aangaat de zamenstelling der partijen, laat ons zien wat van hen te wachten staat.

»De geringere klassen in het schiereiland hebben de geestkracht, de vasthoudendheid bewaard, die den grondtrek van het nationaal karakter uitmaakt. Matig, gehard tegen vermoeijenis, trekt de Spaansche boer te velde met zijn schietgeweer, in zijn hemdrok en wollen muts; een grof lakensch dekkleed dient hem beurtelings tot mantel en tot bed. Hij gaat ten oorlog zonder soldij en zonder schoenen. Een weinig brandewijn en tabak maken zijn grootste behoeften uit. Worden zij geslagen, dan vlugt een ieder waar hij kan, keert langs onbegaanbare dwarspaden naar eene nieuwe verzamelplaats terug, en, na tien of twintig neêrlagen, hervat hij den strijd met denzelfden moed en hetzelfde goede vertrouwen als den eersten dag. Het zijn de lieden van dit slag, welke de armee van Don Carlos zich aanwerft.

»De middelklasse des volks, die de constitutionnele partij uitmaakt, is in Spanje niet talrijk. In het binnenland onbeduidend, bezit zij slechts invloed en rijkdom in de aan zee liggende steden; door hare verstandsverlichting en materiële belangen aan de nieuwe orde van zaken gehecht, zal zij nimmer groote opofferingen doen om haar staande te houden. De Urbanos of stedelijke wachten die uit dit gedeelte der bevolking worden genomen, zullen wel eenige kleine togten rondom hunne stad wagen, maar nimmer ernstig ijverende te velde trekken. Deze klasse heeft reeds niet meer de geestkracht van den nog half barbaarschen boer, zij heeft nog niet de toewijding van het eergevoel en het helder verstand, die de vruchten zijn eener hoogere beschaving.

»In den onafhankelijkheids-oorlog van 1822 en 1823, gevoerd tot verdediging dier constitutie, het voorwerp van zoo vele liefde- en verknochtheidsbetuigingen, tot afwering van eenen vreemden inval die althans het nationaal zelfgevoel moest beleedigen, waren er in gansch Spanje geene 10,000 vrijwilligers te vinden om zich onder de gelederen van het staande leger te scharen.

»Ettelijke kompagniën berghewoners (*Miquelets*), eenige weinige bataillons *cazadores de provincia*, een duur betaald wapenkorps, eenige uit hunne haardsteden opgedreven miliciens versterkten alleen destijds de Spaansche legermagt.

»Het dient gezegd te worden: niet het verraad waaraan de uitslag van onzen veldtogt in 1823 is toegeschreven geworden, de laauwheid alleen der Constitutionelen is genoegzaam geweest om Spanje te verderven.

»Dat men, indien men zulks verkiest, de constitutie der Cortes herstelle: dat het gouvernement eene meer revolutionnaire houding en meer revolutionnaire gebaren aanneme, en men zal de straten en de schouwburgen van het *Tragala* of van den marsch van *Riego* hooren daveren. De kreet van *constitucion o muerte* zal in aller mond zijn, op alle vaandels worden gelezen, maar er zullen geene 20,000 man gevonden worden om tegen Don Carlos op te trekken.

»Ik zal er nog bijvoegen dat de Spaansche armee, ware zij ook met talloze rekruten versterkt, de vereischten niet bezit om de Navarresche insurrectie te dempen. Tot het bevechten van partijgangers, door een land vol hoogten, engten en diepten verspreid, en die met lijf en ziel overgegeven zijn aan de zaak voor welke zij strijden, heeft men soldaten noodig, even geoefend als aan krijgstucht onderworpen, aangevoerd door Officieren even dapper als ervaren; en boven alles moet er eenheid en goed verstand in de krijgsverrigtingen heerschen.

»De Spaansche soldaat heeft alle de hoedanigheden van den Spaanschen boer. Moedig, matig, onvermoeid, streng, gehoorzaam, zeide hij, wel aangevoerd, eene voortreffelijke infanterie kunnen vormen. Ongelukkiglijk staat het korps officieren hem zeer achterlijk. Zonder oefening, zonder liefde voor zijnen stand, onbekend met de behoeften en gewoonten van den soldaat, wiens leiding en onderrigt hij aan de onderofficieren overlaat, jaagt de officier, zelfs in het bivouacq en op marsch, alle de gemakken en genoegens des levens na; hij is of ontbloot van allen ijver en geestkracht, of heldhaftig tot vermetelen overmoed. De krijgstucht, tot hardheid gestreng in de betrekkingen tusschen Officier en Soldaat, is volstrekt ijdel in den Officiersstand. De insubordinatie, het niet volvoeren der stelligste en gewigtigste bevelen, bedrijven van zwakheid of lafhartigheid, worden zelden in de Officieren gestraft. Onkundig in het kommando-voeren, hunne onderhebbende manschap niet wetende te behandelen, te sparen of te gebruiken, werpen zich de Chefs, indien zij van nature heldhaftig zijn, aan de spits hunner troepen, in stede van hen in het vuur op te leiden, en doen zij zich zonder noodzakelijkheid en zonder nut neersabelen. Dit gebrek aan krijgsoefening en krijgstucht verklaart alleen eene menigte onlangsche wapenfeiten, verrassingen, verlatingen van posten, die tot verbazing hebben moe-

ten strekken aan al wie de gebeurtenissen van den tegenwoordigen oorlog met oplettendheid hebben gade geslagen.

»Wat de Generaals betreft, de wijze op welke zij hunne operatien tegen Zumala-Carreguy geleid hebben, zegt er genoeg van. Er is welligt in geheel Spanje niet één Generaal, die in staat zij 10,000 man in en uit het vuur te brengen.

»Indien Spanje met eene restauratie werd bedreigd, niet ten gevolge van eenen aantogt van Zumala-Carreguy tegen Madrid, maar tengevolge van deelswijze opstanden in alle de provincien gelijkelijk uitbarstende, zoude het zich niet kunnen redden door de revolutionnaire middelen te baat te roepen, want de eenige klasse, die liberale instellingen verlangt, mist ijver en moed: het zoude zich niet kunnen redden door zijn staande leger, want dat leger mist de kracht van organisatie en die krijgsoefening welke vereischt worden om den oorlog te voeren, aan welken het de roeping heeft een einde te maken.

»Frankrijk moet dus interveniëren.

»Maar, roepen van allen kant de voorstanders van het *statu quo*, gij gaat den afgrond van het deficit weer openen, het nationaal gevoel krenken en de Spanjaarden zich tegen u verbinden; gij gaat u in eenen oorlog zonder eind verwikkelen; wacht toch eerst wat Engeland zal doen.

»Ik zal op het propaganda-verwijt antwoorden dat, indien het werkelijk alleenlijk de Christinos gold, Frankrijk geregtig zijn zoude de interventie te weigeren. Het Fransche bloed moet niet stroomen voor vreemde geschillen. Onze wenschen voor de zegepraal der Cristino's zaak in Spanje kunnen geene voldoende beweegreden zijn om het land in eenen oorlog te verwikkelen.

»Wat het traktaat betreft, naar de letter zijn wij niet gebonden, dit beken ik, maar de geest van het traktaat verbindt ons; den geest moeten wij het oor leenen.

»Christina of Don Carlos te Madrid, is voor ons 100,000 man meer of minder aan den Rijn, wanneer wij zullen genoodzaakt zijn aan het Noorden het hoofd te bieden.

»In dit vooruitzigt heeft Frankrijk het viervoudig verbond aangenomen als de handeling eener geestkrachtige en waarlijk nationale diplomatie. Doch men behoort niet terug te deinzen van voor de voltrekking van eenen enkelen maatregel die natuurlijk voortvloeit uit den geest en het doel van dat verdrag.

»Het is derhalve in het belang van zijne verdediging, in zijnen eerbied voor een noodwendig bondgenootschap, in een uitzigt op de toekomst, dat Frankrijk moet tusschen treden, dat het zulks alleen moet doen indien Engeland er van afziet, want Engelands belangen in deze zaak zijn niet Frankrijks belangen; dat het zulks moet doen zoo spoedig doenlijk, dat het zulks moet doen het koste wat het wille.

»Ik heb gepoogd Spanje's onmagt aan te toonen, om zich door zijne eigene krachten te behouden, zelfs wanneer het aan de middelen ter zijner beschikking eener vrijere rigting gave, zelfs wanneer het de opgewonden driften te bate riep. Indien ik gelijk heb, is het tijd voor de patriotsche meening om niet langer eene in het hart nationale kwestie tot eene kwestie van partij te vervormen, en om zelve de interventie in te roepen.

»Wat overigens de politieke kleur moge zijn die te Madrid de bovenhand neme, wij gaan er een noodwendig bondgenootschap zoeken. Wat het gouvernement betreft, het moet spoedig erkennen, dat het in het belang zoo wel van Frankrijks eer als van Frankrijks veiligheid, en ik zal zeggen, vooral in Frankrijks eigenbelang, slechts ééne partij te kiezen heeft.

»Dat het niet uit het oog verlieze, dat indien, door zijne schuld, Don Carlos te Madrid kwame, het jammergeschrei der op het schiereiland gemoorde constitutionneelen en de daarop weêrgalmende vreugdgezangen der Vendée niet te vergeefs zouden worden vernomen.

»Alsdan zouden de meest gematigde mannen, zij die heden het meest terug deinzen voor de financiele en politieke gevolgen der interventie, zelven inzien dat de Julij-revolutie gekrenkt is. Men zoude in hatelijke toegefeijkheden de verklaring zoeken van een zoo heilloos verlaten van onzen noodwendigsten bondgenoot, en weldra zoude de werkeloosheid van het Ministerie, in de oogen van het alsdan zoo door het Zuiden als door het Noorden bedreigde Frankrijk, eene misdaad van hoog verraad worden, voor welke men vroeger of later hetzelve tot verantwoording zoude opeischen."

Groot-Brittannie.

LONDEN, 17 Junij.

Volgens berigten uit Lissabon van den 31sten Mei, had de Koningin den vorigen dag eene groote wapenschouwing over de nationale garde en de bezetting gehouden. Zij was door het volk, hetwelk met de jongste verandering van ministerie niet te vreden is, koel ontvangen; doch de vrees, dat het zijn ongenoegen door geschreeuw aan den dag zou leggen, was niet verwezenlijkt. Die Ministeriële verandering schijnt ook eene verwijdering tusschen de Koningin en hare moeder, de Hertogin van Braganza, te hebben doen ontstaan. In den avond van den 30sten was te Lissabon een kabinets raad over de aanvrage der Koningin-Regentes om een Portugeesch hulpkorps, gehouden. Sommige Portugesche staatslieden zagen in het voldoen aan die aanvrage groote zwarigheid, vooral ook omdat men van de teruggave der kosten door de Spaansche regering niet zeker was. Zij waren voorts niet vreemd van het denkbeeld, om een aantal bataillons der Portugesche nationale gardes mobiel te verklaren, ten einde deze gewapende burgers, in plaats van de naar Spanje te zenden troepen, tot bezetting der grensvestingen te gebruiken. Het volk zou echter, zoo men meende, niet ligt tot dit ontwerp instemmen.

— Volgens de jongste tijdingen uit de Vereenigde Staten, had de Heer *van Buren* veel kans om tot Voorzitter benoemd te worden.

Advertentiën.

(33371) Aan belanghebbenden, wordt mits deze kennis gegeven, dat zich aan het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, heeft geadresseerd: J. DE JAGER Ez., als speciaal Gemagtigden van HENDRIK NIJHOFF c. s. te *Amsterdam;* verzoekende de overgave van de helft in de Plantagie *Nieuw Mocca*, aankomende de Erven wijlen FREDERIK CRAMER; en op welk adres, door de Commissie tot de Zaken van voormeld Departement, over *zes* weken, na dato dezes, zoodanige dispositie zal genomen worden, als dezelve zal noodig oordeelen.

Paramaribo, den 17 Augustus 1835.
De Scriba bij de Commissie,
R. GOLLENSTEDE,

(33389) Aan belanghebbenden wordt mits deze kennis gegeven, dat zich aan het Departement der *Nieuwe- Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer* hebben geadresseerd: DANIEL CORONEL, als Generale Gemagtigde van CAROLINA JOHANNA COOMAN en de Kurator en Weesmeester ten behoeven van LISETTE van COOMAN; verzoekende de overgave van den Boedel van wijlen CHRISTOFFEL COOMAN, ieder voor de geregte helft; en op welk adres, door de Commissie tot de Zaken van voormeld Departement, over *zes* weken, na dato dezes, zoodanige dispositie zal genomen worden, als dezelve zal noodig oordeelen.

Paramaribo, den 17 Augustus 1835.
De Scriba bij de Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

(33396) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 21sten Augustus 1835, des voormiddags *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen: De Slaven genaamd *Albertina, Elisabeth* en *Eduard;* aankomende den Boedel wijlen MACHIEL ANTON WOLFF.

Paramaribo, den 15 Augustus 1835.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(29037) Verkoop bij Executie, ten overstaan van den Adjunct Griffier bij het Geregtshof te *Suriname*, tot de Kleine Zaken:

Van eene *PONT* liggende binnen deze Stad, in de *Werfkreek;* aankomende de Erven F. B. BAMBAS.

Deze Executive Verkooping zal plaats vinden op *HEDEN-MORGEN*, des voormiddags ten *negen* uren, voor het lokaal van het Geregtshof dezer Kolonie.

Het Proces-Verbaal van arrest of in beslagneming ligt ter *visie*, ter Griffie van het Geregtshof voormeld.

Paramaribo, den 19 Augustus 1835.
De Deurwaarder bij het Geregtshof te *Suriname*, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken,
ABm. MOs. FERNANDES.

(34364) Het heeft den Opper Heer behaagd, uit den Moederlijken schoot tot zich te nemen, JOHN FREDRICK GREEN, in den jeugdigen ouderdom van 1 jaar, 6 maanden en 12 dagen,

Hoe grievend dit verlies voor eene zorgrijke Moeder is, wanneer zij voor de eerste maal den Moederlijken naam uit haren lievelings mond heeft hooren stamelen, kan een ieder regt beseffen.

Paramaribo, den 18 Augustus 1835.
J. C. WIJNGAARDE.

(34340) Aanstaande Vrijdag den 21sten dezer, des namiddags 4 uur, publieke Verkooping door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, van de HOUTGRONDEN *DE VIER KINDEREN, KONINGSBERGEN* en *GAGE D'AMOUR* gelegen in *Para;* alsmede het *ERF* en daarop staande *LOOTS* en *KEUKEN*, gelegen alhier aan *Paramaribo*, aan de *Waterkant;* allen aankomende den Boedel wijlen Vrouwe A. M. PAPOT Weduwe Mr. D. BUTTNER.

Paramaribo, den 17 Augustus 1835.
J. L. KARSSEBOOM c. s. qq.

(34358) De ondergeteekenden, in relatie als Executeuren van het Testament van wijlen den Heer JEAN BAPTISTE FRANÇOIS BOEFFARE, alhier op den 6den dezer overleden, roepen bij dezen op, allen en een iegelijk, die eenige vorderingen mogte hebben ten laste van- of verschuldigd is aan wijlen denzelven, daarvan opgaven en betalingen te doen aan de ondergeteekenden.

Zullende de NALATENSCHAP van den overledene, bestaande in: *MEUBELEN, KLEEDERAGIEN, ZILVERWERK, SLAVEN,* een *CHAIS* en *TUIG*, &c., op den 25sten dezer, ten Sterfhuize aan de *Heerenstraat*, door den Vendumeester S. F. FLU, publiekelijk worden verkocht; en over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, zal mede publiek worden verkocht, het aan dezen Boedel toebehoorende *HUIS* en *ERF*, aan de *Weidestraat*, bekend onder Lª. D. Nº. 289, thans bewoond wordende door den Heer G. A. KAT.

Paramaribo, den 15 Augustus 1835.
S. F. FLU.
C. PHILIPS.

(29025) L. VERHAVE en ZOON zullen voor eenigen tijd de Kolonie verlaten.

Paramaribo, den 18 Augustus 1835.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 17 dezer, de Nd. Am. Brik *Ceres*, Kapt. FRANKLIN KENDALL, van *Boston*.

UITGEKLAARD.

Den 15, de Nd. Am. Brik *Cambrian*, Kapt. JAMES ROWE, naar *Boston;* lading: 258 vaten Melassie.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Cº.